

Anton Gerners studentertale

Taler

Anton Gerner
Student fra Marselisborg
Gymnasium

Dato

28. juni 2024

Sted

Marselisborg Gymnasium

Jeg undersøgte betydningen af “dimission” som begreb, og fandt det kedelige resultat, at det refererer til en elev der afslutter sin eksamen og dermed er færdig med skolen. Så tænkte jeg lidt over hvad det vil sige, at være elev. Hvad er vi elever af? Hvad lærer vi? At være elev betyder at få hjælp til at blive løftet fra et niveau til et andet. Jeg vil våge at påstå, at vi har løftet os fra et par niveauer de sidste tre år. Vi har i den grad selv haft en finger med i spillet. Dog vil jeg sende den største klapsalve efter alle de dygtige lærere på stedet. Jeg er sjældent blevet mødt af så engagerede men også super karismatiske og indbydende mennesker. At møde jer i lokalerne, på gangene og til diverse fester, hvor i nok har set en mere løs og bedugget udgave af os, har været den største fornøjelse. I har præsenteret jer som de mennesker i er, og det er utroligt opmuntrende, for gennem historien har vi som mennesker altid spejlet os i vores lærere. Det er i hvert fald jer der har lært mig det, så correct me if i'm wrong.

Det er vildt at stå foran alle jer elever, medmennesker og kompagnoner her i dag. Vi er en halvstor flok og jeg kan ikke sige at jeg har et bindende bånd til alle jer der sidder i salen. Dog kan jeg sige, at jeg meget sjældent har mødt andet end smil og venlighed i min strejfen omkring jer. Vi har en memorabel årgang. En årgang, jeg er sikker på at mange lærere vil huske tilbage på. Vi har for første gang i 12 år en musikklasse, som jeg er så heldig at repræsentere. Vi har skolens første eu-klasse. Vi har hvad man kalder diversitet. Vi har sat et plettet aftryk på Marselisborg. De fleste i denne sal ved, hvad man siger om Marselisborg. Vi er snobbede arrogante idioter, der får bil i 18-års fødeslsdagsgave. Undskyld mit sprog, men op i røven med de vrangforestillinger, for i har bevist at tradition ikke altid kan afspejles i realiteten af nuet.

Jeg er stolt af os. Det kan jeg love jer forældre, at i også skal være af jeres individer der indgår i kontallationen af 3g på Marselisborg

Apopros sådan nogle konstellationer som denne, så har jeg faktisk skrevet srp om fællesskabsdannelse i det senmoderne samfund. Jeg kunne fortælle jer lidt om Giddens' teori om aflejringsmekanismer og lidt om Baumanns kriterier for et fællesskab. Jeg vil dog hellere fortælle jer, at vi har dannet noget af et fællesskab. Et fællesskab der lever op til alle kravene og et fællesskab hvor der arbejdes på højtryk for det store billede og et sovialt miljø der på alle måder toppede det jeg forventede fra sådan nogle snobbede røvhuller som os. Jeg husker en morgensamling arrangeret af de noget så kreative 2.g'ere. Det handlede om noget med nogle stødarmbånd og en konkurrence mellem årgangene. Jeg husker selvfølgelig også at vi vandt og Christiane, der er lærer på stedet, blev spurgt indtil hvad hun syntes om vores årgang af en kæk 2.g'er, hvortil hun svarer: "Denne årgang tager ikke sig selv så skide seriøst, og det er måske derfor det er skolens fedeste årgang. Der bliver givet noget af sig selv og man fornemmer nogle unger med afslappede skuldre og et smil på læben." Jeg husker lige at tilføje den bureaukratiske notehenviisning til dig, Christiane. Tak Christiane, for den kommentar. Jeg ved ikke om det er 1/1, men det er vel essensen det handler om.

Det er vel essensen det handler om. Husk det. Jeg vil citere tre store poeter der er afkom af hver sit miljø sociale klasser. Billy Joel synger således i sangen Vienna fra 1977: "Slow down you crazy child. Take the phone off the hook and disappear for a while. It's alright, you can afford to lose a day or two. When will you realise, Vienna waits for you." Vienna, altså hovedstaden i Østrig, Wien på dansk, referer herved til overgangen fra ung til voksen. Altså det at forlade ungdommen og begynde at referere til sig selv som voksen. Kære medmennesker, vi skal nok nå det hele. Wien venter på os.

En anden stor tænker og poet er Sokrates. Han siger således til ungdommen: "De unge mennesker der uopfordret slutter sig til mig nyder at høre på at folk bliver udspurgt; af sig selv efterligner de mig og forsøger bagefter at udspørge andre mennesker. Og så finder de åbenbart en overflod af mennesker der tror at de har viden uden at de ved noget af betydning"

Her snakker Sokrates om noget, der omtrent er lige så relevant i dag, som det var for 2500 år siden. Det han pointerer er, at vi mennesker skal finde vores felt. Vi skal finde vores vej i livet. Man skal vide noget, om det man selv synes er værd at vide noget om. Min autocorrect på google docs bliver ved med at rette "vores vej i livet" til "finde vej i livet." Det er et symbol på den negligering, der er over for individualiteten. Jeg skal finde min og du skal finde din. Ikke bare den fælles vej.

Sidst men ikke mindst skriver Michael Strunge digt "Livets Hastighed," "Hvem ved / ved hvad ens selv er lig? / - jeg er ligeglad / skaber selv mit selv"
Som Strunge nævner i dette digt så ligger fremtiden i vores hænder. Vi skal skabe vores eget selv. Vi skal selv finde vej, og har ikke længere det beskyttende system som stifinder. Det ville være synd at sige, at Sokrates inspirerede lige så meget af 80'ernes lyrik som Strunge og Billy Joel. Dog har gamle ramt den lige i røven. Vi unge skal finde vores vej i livet. Vores helt egen vej. Man skal huske essensen i livet. Vi skal blive til nogen og ikke til noget.

For første gang står vi i en situation hvor intet er bestemt. Det er den mest skræmmende udfordring jeg hidtil har kigget i øjnene. Sådan tror jeg alle vi har det. Intet er besluttet og intet er lagt forude for os. Vi skal selv finde vej, og vi skal selv danne overblik over, hvad dølen vi lige vil med livet. Det er svært. Jeg kan virkelig mærke, at der er et pres på mine beslutninger. Nogle voksne mener, at unge allerede skal vide hvad de vil med livet før de går ud af 3.g. Det svarer jo til at man skal vælge sin fremtidige partner så snart man finder ud af, hvilket køn man er til. Skyd hul i de forventninger, de leder ingen vegne. For et år siden tænkte jeg, at jeg skulle være journalist. For fire uger siden ville jeg være sportspsykolog og i dag vil jeg gerne bare drikke nogle øl. Okay, måske ikke helt endnu. Vi var jo på vogntur i går. "Den eneste sande visdom er at vide, at du ikke ved noget." Det var Sokrates igen Det var ikke min intention at citere Sokrates to gange i samme tale, for han er jo lidt en gammel idiot i forhold til os. Men lige så universelt som det var sidst er dette citat også. Vi ved ingenting, og skål for det. Drop forventningerne. Drop forudindtagelserne og drop så de skuldre, for vi er frie nu. Til at tage egne beslutninger. Jeg vil her til sidst læse et lille digt op for jer.

Vi skal hoppe i faldskærm

Vi lærte det aldrig

Vi lærte at flyve

Vi lærte at motoren bar os

Vi lærte at se til

Og vi lærte at lade os overbevise

Om at de havde styr på det

Men nu er det min tur til at hoppe

Vi hopper nu

Vi skrives ved efter mor

Håber jeg, knus

Nu er det vores tur, til at prøve os frem. Det er skræmmende, det er uhyggeligt

og ikke mindst skide frustrerende for de fleste af os, ikke at vide en skid om fremtiden. Men husk, Wien venter på os.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Translokations-/dimissionstale

Relateret

Kirsten Skovs translokationstale
28. juni 2024

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/anton-gerners-studentertale>